

Staten ogsaa interesseret i at sørge for, at Skatteyderne, naar de faa forhøjede Statsskatter, som anvendes til Lettelse af de kommunale Skatter, saa vidt muligt ikke faa kommunale Skatter, der uden videre vokse op til det gamle Beløb igen. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds sagde, at naar man tager 15 Kr. i Skat af en Mand, er det ham ganske ligegyldigt, om man tager disse 15 Kr. af ham som Kommunal-skatteborger eller som Statsskatteborger, men naar man tager 15 Kr. af denne Mand som Kommunal-skatteborger og til-lige andre 15 Kr. af denne Mand som Statsskatteborger, bliver han ikke fornøjet — det har det ærede Medlem fuldkommen Ret i — jeg tror, man nærmest kan udtrykke hans Sindsstemning med et K-kjø-benhavnsk Udtryk ved at sige, at han bliver mellemfornøjet. Derfor er det jo saare rigtigt, at det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds har rejst det Spørgsmaal, hvorfor man ikke har taget sig af Skatteborgerne, hvorfor man ikke ser paa deres Interesser og paa, at de ikke komme til at søgne under de store Skatter.

Denne Bestemmelse om at sætte Maksimum af Indkomstskatten i Køben-havn til 2 pCt. er jo et Led i den fore-slaaede § 32. Denne Paragraf er falden det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) for Brystet. Det ærede Medlem paastod i høje Toner, at det viste, at jeg vilde Selvstyret og den udvidede Valgret til Livs. Jeg kan sige det ærede Medlem, at det er en Mis-forstaaelse. Hvorvidt det ærede Medlem vil tage denne Udtalelse af mig for gyldig, maa staa hen, thi det kan jo ikke nægtes, at det ærede Medlem røber at være i Besiddelse af en overordentlig frodig Fan-tasi. Den er jo, naar man hører og læser det ærede Medlems Udtalelser, nærmest at ligne ved en vildtvoksende Urskov, som indeholder alle mulige vidunderlige og fantastiske Skabninger. Der findes Flokke af store Godsejere, som leve over Evne af Statens Bidrag. Der findes et Storbønde-parti, som alle vi andre ikke kende noget til. Der findes — jeg tænker derved paa en Artikel, der stod i „Socialdemokraten“ forleden — et Højredelegeretmøde, som vil omfavne Alberti og Ole Hansen. Der findes Venstreministre, som ville Valg-retten til Livs, ja det gaar endogsaa saa vidt, at der findes stakkels ulykkelige Kom-muner, som løbe rundt i Snørliv og Spændetroje. Naar det ærede Medlem har

sn saa livlig Fantasi, tør jeg vel ikke gøre mig stort Haab om, at han vil tage mine Udtalelser gyldige, naar jeg siger, at det her foreliggende Forslag er aldeles ikke udarbejdet med Henblik paa en eventuel Udvidelse af den kommunale Valgret. Det er jo altid vanskeligt at komme til Rette med Folk, som leve paa en saa rig og frodig Fantasi, men ganske vist vil jeg ikke skjule, at det er mit Haab, at alt dette maaaske i Virkeligheden kun er Manøvre og Taktik og ikke saa slem ment, som det er sagt.

Jeg nævnte før, at det efter min Overbevisning er god Statspolitik at sørge for, at Skatterne ikke vokse mere, end hvad der er uundgaaelig nødvendigt, og at sørge for saa vidt muligt at holde Skatterne nede. Dette har været Skatte-reformens Maal hele Tiden i alle de Aar, vi have forhandlet om den, et Maal, som den har søgt at naa ad forskellige Veje ved at foreslaa snart en snart en anden Række Regler for, hvorledes Kommunerne skulde anvende de forskellige Pengebeløb, de komme i Besiddelse af. Det er ogsaa noget, man var inde paa i Skattekommissionen, og som Skattekommissionens Forslag bærer tydeligt Vidnesbyrd om. Men nu farer det ærede Medlem ud og siger, at det, der nu her er foreslaaet, og som kun er foreslaaet i Skatteborgernes Interesse, er et dristigt Attentat paa Kom-munernes Selvstyre. Det er ikke Til-fældet. Jeg skal allerførst minde om, at Forholdet jo slet ikke er det nu, at vore Kommuner rundt om i Landet have frit Selvstyre. Der er jo i de forskellige Arter af Kommuner en hel Række Forhold, som den enkelte Kommunalbestyrelse ikke kan afgøre uden videre, men som enten kræve højere kommunale Autori-teters Samtykke eller kræve en særlig Vedtagelsesmaade. Nu kan det jo naturligvis altid paastaas — man kan jo paastaa, hvad det skal være — at Forslagets § 32 er en Indskrænkning i det Maal af Selv-styre, som Kommunerne nu have. Men det kan man rigtignok kun paastaa, naar man læser Paragraffen uden at kende eller gøre sig den Ulejlighed at gøre sig bekendt med de nuværende Regler for Kom-munernes Selvstyre. Jeg skal villig ind-rømme, at i visse Maader kan det siges om den foreslaaede § 32, at den er en Indskrænkning i Kommunalbestyrelsernes Selvstyre, men lige saa sikkert er det, at den i andre Henseender udvider den. Saa kan det jo altid være et Spørgsmaal, hvad der vejer stærkest, om Udvidelsen vejer stær-